

Overdrachtskunstenaar Peter Schaap

Een betere reclame voor het lezen van een boek kun je je haast niet wensen. Peter Schaap, schrijver van inmiddels 27 jeugdboeken, zingt in de klas een lied over het oude, uit elkaar liggende boek, dat hij van zijn wel wat eigenaardige tante Jo kreeg voor zijn verjaardag. Eerst wilde hij er niet aan beginnen, maar in een week van licht griep, thuisblijven van school en dus verveling, pakt hij het boek en begint te lezen. Om vervolgens niet meer op te kunnen houden. Spannend, opwindend en onweerstaanbaar. Maar helaas ontbreekt de laatste bladzijde. Het lied eindigt met de zin "stuurt u alsjeblieft het laatste blaadje".

Zijn liedjes slepen de leerlingen van de eerste klassen van stroom 3 en 4 VMBO mee in zijn en hun eigen wereld. Ook als hij vertelt over zijn vak als jeugdboekenschrijver weet hij de leerlingen mee te slepen in niet verwachte werelden. De wereld van de piramides, van de holbewoners en van de oude Grieken. Rasverteller Peter Schaap was, zoals de laatste jaren gebruikelijk, uitgenodigd door de leraren Nederlands om per klas 2

lesuren aaneen te vertellen over zijn schrijverschap. De leerlingen lazen ter voorbereiding een van zijn boeken.

Voorwerpen vertellen

Hij schrijft over het verleden, meestal een ver verleden. Een verhaal schrijven begint voor hem met het vinden van een dingetje. Een steen bij een piramide, een vuistbijl ergens in Drenthe, een stuk van een amfoor op een Grieks eiland. Verbazingwekkend hoe goed hij de leerlingen duidelijk weet te maken hoe vervolgens het idee voor een boek ontstaat.

Het gevonden voorwerp krijgt in zijn handen een eigen leven. Hij ziet er beelden bij die af en toe tezamen een verhaal gaan vormen. Soms gebeurt dat op een haast magische wijze. Dan 'hoort' hij iemand vertellen over wat er met dat voorwerp is gedaan of gebeurt. Het is fantasie, maar door het voorwerp dat deze fantasie oproept toch weer niet. En wonderlijk vaak komt die fantasie overeen met de later onderzochte werkelijkheid. Het is alsof zijn verhalen op bovennatuurlijke wijze ontstaan.

Het verleden voelen.

De leerlingen begrijpen dat, Peter Schaap laat het ze voelen. Letterlijk en figuurlijk. De leerlingen kunnen een flinke collectie voorwerpen bekijken. Duizenden jaren oude veiligheidsspelden en spijkers, echte en door hem zelf nagemaakte vuistbijlen en speerpunten. Scherven van potten en amforen. Versteende botten en boomstammetjes. Zodat de leerlingen zelf iets kunnen voelen van de

magie, van het wonderlijke dat hij ervaart bij het schrijven van zijn verhalen. Peter Schaap is een multifunctionele entertainer.

Of wellicht een overdrachtkunstenaar. Uit de reacties van de leerlingen bleek in elk

geval dat zij het geweldig vonden.